

Milí přátelé, bratři a sestry,

v tomto týdnu začalo popeleční středou postní období před Velikonocemi. K němu se váže příběh pokušení Pána Ježíše na poušti. Pán Ježíš byl po svém křtu u řeky Jordánu naplněný Duchem Božím. Kdo by ale čekal, že po naplnění Duchem u Ježíše nastane období hojnosti, radosti, zázraků a slávy, ten by musel být zklamán. **Duch Boží ho totiž nejprve vodil po poušti.** A co je podstatné, že se Pán Ježíš nechal po té poušti Duchem svatým v poslušnosti vést.

Když někdy v našem životě nastane tzv. **období pouště**, nemusí to ani pro nás hned znamenat, že nás Bůh opustil, nebo že bychom se mu my sami vzdálili. Jistě, pokud se nemodlíme a nečerpáme z Božího slova, pak býváme dost často na suchu a Bohu vzdáleni. Ovšem někdy, i když se modlíme, tak nás může Bůh provázet přes nějakou poušť. Proč? Někdy nás Bůh vede pouští, protože nás chce k něčemu důležitějšímu připravit. Tak jak Pána Ježíše. Anebo také nás chce přezkoušet do další etapy našeho života a do naší služby. Zda jsme ochotni naplňovat Boží vůli přes všechny možné překážky, zda své rozhodnutí následovat Pána Ježíše myslíme vážně a jestli je také naše víra ryzí. Jestli uctíváme jediného Boha, anebo jsme místo toho schopni se zaprodát a „za něco, za nějaké výhody,“ se klanět modlám, filozofiím, naukám, penězům, prostě nabídkám tohoto světa.

Pána Ježíše Duch Boží vodil po poušti 40 dní. V těch dnech nic nejedl. Mimo to, do Velikonoc je to nyní také 40 dní. 40 dní půstu. Postíte se? Od jídla, alkoholu, nebo od zábavy? Dodržuje to dnes ještě někdo? Je to povinnost, anebo výzva? A je to nějak prospěšné? Nevím, jakou máte kdo zkušenost s půstem, a s jakou formou, ale je pravda, že když se člověk odříká např. nezdravého a těžkého jídla, že mu to prospěje. Že je lehčí, svobodnější. Nebo když se člověk odříká různých jiných požitků, když se po nějakou dobu drží někde v klidu třeba bez internetu, bez vlivu informací a nabídek tohoto světa, tak si nejen vyčistí hlavu, ale přiblíží se i Bohu. Tedy pokud v tomto čase zvlášť Ho hledá. Protože půst by měl být především o tom, abychom se Bohu přiblížili. A další věc, tam, kde třeba nepomáhají modlitby např. za uzdravení, tak tam je možno se postít za danou věc, za daného člověka. **Půst je totiž taková modlitba na druhou.** A jak říká Pán Ježíš na jiném místě, **některé demony nejde vyhnat jinak, než modlitbou a postem.**

Když se ale podíváme na Pána Ježíše, tak si můžeme uvědomit, že taková pustá poušť a půst je prospěšný ještě z jiného důvodu. Ježíš totiž **šel na poušť plný Ducha svatého**, ale po 40 ti dnech půstu a pokušení se vrátil ještě mnohem silnější. Ne už pouze naplněný Duchem, **ale v moci Ducha.** Takže byl posílen a zmocněn k mocným činům, zázrakům a uzdravením. Jenže víte, proč byl také silnější? Protože na té poušti poznal svého Nepřítele. Totiž d'ábla. A nejen že poznal. Prohlédl jeho lži a dokázal zvítězit nad jeho lstmi!

Je důležité, bratři a sestry, znát nepřitele? Toho kdo škodí? Abychom se mohli chránit a vítězit nad ním, tak zcela jistě. Je důležité odhalit příčiny negativních a škodlivých jevů. Nepomůže odstraňovat dokola stále jen ty následky. **Když se budete chtít zbavit plevle, tak všichni víme, že pokud jej nevytrhneme i s kořenem, tak znovu vyroste.** Za mnohými špatnostmi stojí ten Zlý. Ale my ho nemusíme poslouchat, když prohlédneme jeho lži. Kdysi když jsem ještě pracoval ve Philipsu, tak nás tam pracovalo hodně. A jeden kolega ještě asi hodinu před svačinou si šel uvařit kávu, aby jí měl na svačinu studenou. On jí totiž studenou měl rád. A tak na svačinárně si vždy nechal položenou horkou kávu. Když pak ale přišel na svačinu, káva byla vypitá. Začalo se to dít skoro každý den. A jeho trápilo, že neví, kdo mu to dělá. Udělal si vždy novou, ale to nebylo řešení. A tak nachystal past. Uvařil kávu a dal do ní projímadlo. No, dál to jistě nemusím vypravovat, všichni se pak nasmáli, když věděli, kdo pořád lítá na záchod. A bylo po problému. Zloděj byl odhalen.

Ale teď k věci. My máme velmi mazaného Nepřítele. Setkal se s ním na poušti Ježíš a nás Písmo varuje: **Bud'te strážliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, d'ábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.** Koho by sežral. Ukradl. O satanovi je také řečeno, že je to **zloděj**. Protože nám zpochybňováním krade víru, strachem krade pokoj, nenávisť lásku a beznadějí i nadějí. A on samozřejmě není jen zloděj, ale i lhář. Dokonce mistr lži, otec lži. Původce lži. Už v ráji lhal. Zakamuflovaný do hada. A největší lež, která se mu podařila rozšířit, že vlastně on sám neexistuje. Máme moderní dobu, která popírá existenci d'ábla, ale i Boha. Ale to neznamená, že přestal existovat jen proto, že si to lidé myslí! Dnes se démonické svázanosti říká psychická nemoc, místo moci Boží léčíme nebo spíše tlumíme léky. Ovšem jsou i jiné velmi závažné lži, kterými svádí lid od cesty ke spasení. Skrze různá náboženství, filozofie, skrze různá hnutí a nauky, je lidem podsouváno, že k Bohu může jít člověk i jinou cestou než skrze Ježíše. Anebo že není potřeba Krista. Lidé věří ve vlastní spravedlnost a to prý stačí. To je obrovská lež. Uvědomme si, **že d'ábel ví, že je už poražen na**

křži. On ví, že půjde do věčného zavržení a proto chce s sebou strhnout mnohé, kteří uvěří lži! On chce mnohé odvést od Krista a tím i od spásy.

Víte, bratři a sestry, ďábel není ten, který za vámi přijde a řekne: dobrý den, já jsem ďábel a teď vám budu lhát. On působí tajně, ovládne mysl a rozum různými polopravdami, konspiracemi, manipulací, zastrašováním. A ti, kteří se nechali zmanipulovat jeho lží, ty pak satan používá v tomto světě jako své pomazané. Oni ovšem říkají, že jsou pomazáni od Boha, nebo od vesmíru apod. Takových sektářů už bylo a kam to vedlo. Co je ale velmi závažné, když se satanovi podaří do učení církve propašovat své myšlenky. Např. už není třeba pokání, můžeš si žít, jak chceš, že Bible není boží slovo, a jsou i jiné slova, dnes jsou jiné výklady, nech se poučit.

Víte stačí málo, když řídíte auto ve 100 km rychlosti, držíte volant a jedete podle toho, jak vás cesta vede, a stačí jen malinko pootočit volant a vychýlíte se k bouračce, to ďáblové stačí. Můžete mít Bibli za knihu, kterou berete jako jednu z cest, anebo z ní jen něco, ale vychýlíte se o trochu a už minete cíl. **Slovo hřích se správně vykládá jako minutí cíle**, cíl je věčný život, hřích je minout tento cíl.

A tak jak mohu rozpoznat, co je lež? A jak se tomu mohu bránit? Lež je všechno, co jde proti Božímu Slovu zapsaném v Bibli. **Bible je norma i dnes.** A kdo to popírá, sám je oklamán. Zásadní věc, jenom **pravda tě může osvobodit.** Jen pravda ti může dát prohlédnout nepříteli. A ďábel to ví, a proto dělá všechno pro to, aby zpochybnil pravdy Božího slova. A pokud slova Písma pro nás nejsou normou pro život, pak jsme vychýlení mimo cíl! Ovšem i když je Písmo pro nás Normou, ale nebudujeme se v něm, pokud ho známe málo, nebo skoro vůbec, pak jsme velmi zranitelní k oklamání. Ďábel totiž Boží slovo zná velmi dobře, ale jeho srdce je lstivé a převrácené.

Ten příběh pokušení na poušti nám vlastně odhaluje ďáblův strategii. On útočí na mysl a srdce ve třech rovinách. Tou **první rovinou jsou tělesné potřeby.** Ježíš po 40 ti dnech vyhladověl. Měl tedy velký hlad. A ďábel ho hned vede v myšlenkách k tomu, aby zneužil moc Boží a z kamení si udělal chleby, aby pojedl. „**Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb.**“ Jací býváme, když se nám nedostává jídla, pití a jiných tělesných potřeb? Nadáváme, jsme nevďeční? Pak se tomu zlému podařilo, co chtěl. Pán Ježíš ovšem a toho si dobře povšimněme, zavrhoval zlé myšlenky Slovem Božím. Vždycky citoval Písmo. Říkal: Je psáno! „**Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem. Ale také Božím slovem.** Ježíš zde vlastně říká, že důvěřovat Bohu a jeho Slovu dává sílu a východisko z jakékoliv situace.

Ta druhá rovina, přes kterou ďábel útočí, je duše. Naše ego. A na tom záleží, kam směřujeme pak svůj život. U Ježíše to bylo takto: **Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chce, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé.“** Kvůli jakým výhodám jsme ochotni dělat kompromisy? Jsme ochotni se klanět moci peněz, ležtít někomu kliky, abych se měl dobře? Jsme ochotni slevit z pravdy a přijmout lež, abychom byli za dobře s jistými lidmi? Kolikrát jsme takto naletěli? A kolikrát nám dělalo dobře, když někdo poplácal naše ego? Ježíš se nedal a poskytuje návod, jak se i my nemáme dát! **Ježíš odpověděl (a opět): Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.**“ Ježíš ví, kdo je jeho Otec, zná Ho a ďábel ho nemůže oklamat. Pokud i my budeme znát svého Pána a Spasitele Ježíše Krista, znát Boží Slovo, rozpoznáme ďáblové lži a nabídky a ďábel nás tak nebude moci oklamat.

Když ďábel neuspěl v těch dvou rovinách, tak vytáhl kalibr nejtěžší. A tím je **rovina Božího slova.** **Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno ,andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili‘ a ,na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen‘.**“ Ďábel zná Boží slovo velmi dobře, proto je na světě dnes také mnoho sekt a lživých učeních a výkladů. Stačí smíchat pravdu s trochou lži. U Ježíše satan ale neuspěl. **Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina Boha svého.“** Proto, bratře a sestro, buduj se Božím slovem! Čti Písmo, přemýšlej nad ním, modli se! Biblické hodiny, skupinky, sdílení nad Božím slovem, to je velmi důležité. Chceme-li vítězit nad tím Zlým, potřebujeme slovo Boží znát a také ho žít. Jak je psáno v 1. Janově 2,14: **Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým.**

Když ďábel u Ježíše neuspěl, tak odešel. A v Matoušově evangeliu je dokonce napsáno, že **Ježíše pak andělé obsluhovali.** Byl pak v Boží přítomnosti, nasycen, občerstven a posílen. Tohle můžeme, bratři a sestry, zakoušet každý z nás. Když nebudeme koketovat s hříchem, se zlými myšlenkami, s pochybnostmi, když budeme chránit své srdce i mysl před falešným učením. Když se budeme budovat Božím slovem a jednat podle něho, pak budeme žít v pravdě. A pravda ta nás osvobodí. Pak budeme silní. A nezapomínejme, že nám byla propůjčena autorita ve jménu Ježíše Krista nad všemi démony i satanem. A proto i když ten zlý

obchází jako lev řvoucí, **vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy.** Modleme se jeden za druhého. Amen. Modlitba píseň 63

Slovo poslání: list Jakubův 4, 4-7

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. Píseň 277